И пратили бърз гончия да искат помощ от владимирския княз Юрий Всеволодович.Ала надменният потомък на Владимир Мономах отказал да им прати войска. Той сам можел да се справи с татарите.

- Вечната грешка... - поклати глава севастократор Александър. - Винаги ни бият на части.Иначе не могат.

Събрали се тогава всички князе Рязански,Муромски и Пронски.И излезли на бран край Воронеж. Ала несметните татарски пълчища одоляли. Всеки от князете се прибрал с народ и войска в своята крепост.Татарите превземали обсадените градове,превземали ги един по един,избивали в страшна сеч мъжете, младите жени отвличали в харемите си, подпалвали срутените домове,малките деца хвърляли направо в огъня,на старците разсичали гърдите и хвърляли вътрешностите им на кучетата...

Грозната напаст приближавала и земите на великия княз Юрий.Той безстрашно чакал с войските си татарските пълчища в равнините край Волга,уверен че ще ги сломи.Ала хан Батий успял да разбие при Коломна ядрото на сина му Всеволод Юревич,който се оттеглил заедно с брата си Мстислав да защищава столицата - град Владимир.В боя паднали безброй храбри витязи начело с рязанския княз Роман Ингварович,войводата Еремия Глебович ,ала напразно. Късно разбрал великият княз Юрий Всеволодович,че с разделени сили мъчно се сломява многоброен мощен враг. И пратил да вика на помощ братята си Ярослав и Светослав Всеволодовичи.

Пристигнал само Светослав. А в това време татарите пленили най-малкия Юревич - Владимир,който бил в Москва.

- Та не е ли бил той още малко момче?- възкликна Иоан Асен.

Когато старшите Юревичи видяли гъстите тълпи настъпващи татари, дали заповед на войскарите си да стрелят срещу тях. Но хан Батий продължил да приближава към крепостните порти без да отвръща със стрелба. Пред коня му вървяло окъсано момче,овързано с вериги,покрито с рани Застанали при бойницата на Златната порта старшите Юревичи,Всеволод и Мстислав познали в момчето което едва се държало на краката си - своя